

[Indenrigsministeren.]

i Sønderjylland, og endelig er 1 Ansøger bosat paa Færøerne.

Af de paa Lovforslaget optagne Personer er 303 Mænd og 156 Kvinder.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Derefter har Socialministeren Ordet for at fremsætte et Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til midlertidig Lov vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser. I § 1 foreslaas det, at Kasser, der træffer Bestemmelse herom, i Tiden fra 1. December d. A. til 31. Marts 1937 kan forhøje det aarlige Maksimum for Fortsættelseshjælp fra 70 til 140 Dage, og at der gives Socialministeren Tilladelse til, naar Omstændighederne taler for det, at give Kasserne Adgang til at holde Fortsættelseskassen aaben, selv om de ikke efter de gældende Regler maatte have Adgang til at holde Udbetalingen fra Fortsættelseskassen aaben. I § 2 foreslaas det, at Understøttelse ogsaa skal kunne udbetales til Medlemmer, der i Henhold til Kассens Vedtægtsbestemmelser har opbrugt deres 3-(4)-aarige Maksimum for Understøttelse, og til Medlemmer, som ikke har haft Arbejde i det i de særlige Vedtægtsbestemmelser foreskrevne Omfang, ligesom der skal kunne udbetales Fortsættelseshjælp til Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet i Medfør af Bestemmelserne i § 15, 5te Stykke, i Loven af 1933.

Udgifterne til denne Udbetaling anslaaes til 5,6 Mill. Kr., hvoraf Statskassen skal yde Arbejdsløshedsfonden de 2,8 Mill. Kr. til Dækning. Endelig foreslaas det, at der ved Udregning af Maksimum for Fortsættelseshjælpen efter 1. April 1937 vil være at bortse fra den i Medfør af denne Lov udbetalte Fortsættelseshjælp.

Jeg skal i øvrigt henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, hvoraf det fremgaar, at der meget snart kan ventes fremsat Forslag til Revision af Hovedloven, et Forslag, der vil indeholde en Udbygning af den forsikringsmæssige Hjælp, der i Virkeligheden danner Grundlag for den her foreslaaede midlertidige Lov.

Jeg skal meget henstille til det høje Ting, at Lovforslaget faar en velvillig og meget hurtig Behandling her i Tinget.

Formanden: Endelig har Ministeren for Handel, Industri og Søfart Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Herved har jeg den Ære for det høje Landsting at fremsætte Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab. Forslaget vil være ærede Medlemmer bekendt; det har været fremsat en Række Gange saavel i dette som i det andet høje Ting. Det er ganske enslydende med det i forrige Samling fremsatte Lovforslag, der blev henvist til et Udvalg, som den 7. April 1936 afgav Beretning om, at der inden for Udvalget havde været forskellige Synspunkter med Hensyn til Forhyringsvilkårene, og at man ikke havde kunnet naa at tilendebringe Forhandlingerne inden Rigsdagssamlingens Slutning. Ved tidligere Forhandlinger har der i alt væsentligt været Enighed om Kapitlerne II og III i Lovforslaget, der foruden Regler om Mønstring indeholder en Række almindelige Bestemmelser. Grunden til, at Lovforslaget ikke gennemførtes, maa væsentligt søges i den Modstand, der kom til Orde fra Oppositionspartierne mod Bestemmelserne om Forhyring i Kapitel I. Om dette Kapitel ligesom om Forslagets øvrige Bestemmelser tillader jeg mig at henvise til mine Bemærkninger ved Lovforslagets Fremsættelse i sidste Rigsdagssamling. Jeg er stadig af den Opfattelse, at det vil være heldigt, som foreslaaet i Kapitel I, at afløse den nugældende Ordning, hvorefter Forhyringen er lagt i Hænderne paa forskellige Privatmænd, med Statsforhyring, men af praktiske Grunde mener jeg det hensigtsmæssigt som foreslaaet at indføre Reglerne lidt efter lidt, saa at Nyordningen foreløbig vil komme til at gælde København, medens den ved kongelig Anordning kan indføres andre Steder, hvor dette viser sig hensigtsmæssigt.

Jeg tror, at jeg efter Omstændighederne kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, ogsaa fordi en nærmere Drøftelse af de i Forbindelse med Lovforslaget staaende Forhold formentlig bedst vil kunne ske i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, idet jeg henleder Opmærksomheden paa, at Lovforslagets Vedtagelse vil være en Forudsætning for, at Danmark ligesom en Række andre Lande, herunder vore Nabolande, kan ratificere den paa den internationale Arbejdskonference i Genua i 1920 vedtagne Konvention.